
Beslut i fråga om oredlighet i forskning

Beslut

Nämnden för prövning av oredlighet i forskning (nedan nämnden) beslutar att [REDACTED] inte gjort sig skyldig till oredlighet i forskning.

Bakgrund

Den 23 september år 2020 överlämnade Karolinska Institutet en anmälan om oredlighet i forskning till nämnden. Överlämnandet skedde i enlighet med 6 § i lagen (2019:504) om ansvar för god forskningssed och prövning av oredlighet i forskning.

Anmälan avser fabricering av resultat rörande transfektion av muterade gener i neuroner för studier av bland annat celldöd. Ärendet initierades i september år 2020 av den professor som är forskargrupsledare i den grupp där [REDACTED] gjorde post-doc under år 2019 och avser den forskning som var i ett pågående projekt.

[REDACTED] bestrider att hon gjort sig skyldig till oredlighet i forskning. Enligt henne var de data hon presenterade pågående arbete där hon fortfarande testade och optimerade. Hon beskriver en arbetsmiljö i forskargruppen med brister i kommunikation och arbetsledning.

Motivering av beslut

Rättslig reglering

Nämnden ska pröva frågor om oredlighet i forskning enligt lagen (2019:504) om ansvar för god forskningssed och prövning av oredlighet i forskning (nedan lagen). Definitionen av oredlighet i forskning är enligt 2 § ”en allvarlig avvikelse från god forskningssed i form av fabricering, förfalskning eller plagiering som begås med uppsåt eller av grov oaktsamhet vid planering, genomförande eller rapportering av forskning”.

Fabricering, förfalskning eller plagiering

De former av oredlighet som nämnden ska pröva är fabricering, förfalskning och plagiering. Begreppen är inte definierade i lagen, men finns beskrivna i forskningsetiska kodexar och riktlinjer som till exempel Den europeiska kodexen för

forskningens integritet.¹ De redogörs också för i Vetenskapsrådets publikation God forskningssed.² Fabricering beskrivs ofta som att man hittar på resultat och dokumenterar dem som om de vore riktiga. Med förfalskning avses manipulering av forskningsmaterial, utrustning eller processer eller att uppgifter eller resultat ändras, utelämnas eller undanhålls utan att det är motiverat. Slutligen är beskrivningen av plagiering att en forskare använder andras texter, idéer eller arbeten utan att ge tillbörligt erkännande till ursprungskällan.

Andra typer av avvikelser från god forskningssed än dessa hanteras i stället av forskningshuvudmännen själva enligt 1 kap. 17 § högskoleförordningen (1993:100).

Nämnden har tagit del av de handlingar anmälan inkommit med. I anmälan skriver forskargrupsledaren att de drog slutsatsen att [REDACTED] inte utfört det laborativa arbete hon fått i uppgift att göra i och med att de resultat hon presenterade för medarbetarna i forskargruppen inte gått att verifiera och att resultaten därför är förfalskade och fabricerade.

Nämnden bedömer att det inte är påvisat att någon fabricering eller förfalskning förekommit. Ord står mot ord och anmälan skriver dessutom själv att de data som producerades och presenterades av [REDACTED] på labbmöten aldrig presenterades någon annanstans eller publicerades.

Sammanfattningsvis finner nämnden därför att [REDACTED] inte gjort sig skyldig till oredlighet i forskning.

Nämnden har fattat beslut i detta ärende efter föredragning av handläggaren Miriam Matsson.

Thomas Bull
Ordförande

Miriam Matsson
Handläggare

¹ Den europeiska kodexen för forskningens integritet. Reviderad utgåva. Berlin: All European Academies (ALLEA); 2018, kap. 3.1.

² God forskningssed. Stockholm: Vetenskapsrådet; 2017, kap. 8.